

läkaredistrikt, som fortfarande vilja åtnjuta förmånen af provincialläkare med lön å stat, skall vara skyldiga att anskaffa och underhålla bostad åt läkaren.

Skulle Riksdagen icke finna detta förslag lämpligt, utan hellre vilja bifalla den äskade löneförhöjningen, så får jag i sådant fall, för att bereda likställighet befolkningen emellan, föreslå,

att den skyldighet, som nu åligger en del provincialläkaredistrikt i fråga om anskaffande och underhåll af bostad åt läkaren, måtte upphävas.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1878.

C. Johanson.

N:o 113.

Af Herr **C. E. Hjelm**: *Om underdånig skrifvelse rörande utarbetande af ny folkskolelag och anslag för sådant ändamål.*

På grund af de skäl, som äro anförda i min motion N:o 168, väckt i denna Kammare år 1875, och vidare derpå, att vid seminarierna lärokursen nu är fyraårig, hvarigenom man bör kunna motse en fullständig lärarebildning, hvilken bör tillgodogöras landets uppväxande befolkning bättre än som med några undantag nu i allmänhet eger rum, och vidare på den grund, att småskolesystemet nu börjar blifva ordnad i alla delar af riket, att

barnen redan i dessa skolor kunna få inhemta nu föreskrifna minimikunskaper, och den dyrare folkskolan, sådan den ännu på många ställen är ordnad, i sjelfva verket är öfverflödig, hvilket nu är hög tid förekomma, får jag vördsamt föreslå:

att Riksdagen i underdånighet anhåller, att Kongl. Maj:t låter genom sakkunniga praktiska män utarbета en ny folkskolelag med *skärpta minimifordringar* för den allmänna medborgerliga bildningen, i stället för nuvarande folkskolestadga, och förelägga en kommande Riksdag till pröfning; samt

att Riksdagen ställer till Kongl. Maj:ts disposition *3,000 kronor* i och för utarbetande af en sådan ny folkskolelag.

Stockholm den 27 Januari 1878.

C. E. Hjelm.

N:o 114.

Af Herr **C. E. Hjelm**: *Om förändrad lydelse af § 11 i Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse på landet.*

Nu gällande princip för den kommunala rösträttens utöfvande på landet kan icke erkännas såsom riktig af andra än dem, hvilka vägra allt erkännande åt individen. Följden utaf principens tillämpning för denna rösträtts obegränsade utöfning har ock blifvit en allmän, en genomgående missbelåtenhet hos nationens stora flertal, och ett beaktansvärdt undrande, huru det är möjligt att statsmakterna icke i enig samverkån genom regeringens försorg ändrat en så orimlig lagbestämmelse som den hvilken finnes i Kongl. förordningen om kommunalstyrelse på landet, § 11, och som icke heller vid